

't Achterom 9a
5491 XD Sint-Oedenrode
Tel.: 0413 - 49 03 87
Fax: 0413 - 49 03 86

Per fax 070 - 3651380

Raad van State,
Afdeling bestuursrechtspraak,
Postbus 20019,
2500 EA 's-Gravenhage.

Sint Oedenrode, 4 februari 2009.

Ons kenmerk: JJ/23128/HB
Uw nummer 200809280/1/H1

Betreft: Mw. J.J. Jager (appellant)/

Nadere motivering hoger beroepschrift d.d. 23 december 2008 tegen de op 12 november 2008 verzonden uitspraak AWB 07/828 WW44 d.d. 6 november 2008 van de rechtbank Groningen, inzake de aan Jager Onroerend Goed en Beheer B.V. te Midwolde verleende bouwvergunning.

Geacht college,

Namens mw. J.J. Jager, wonende aan Hoofdstraat 101, te 9355 TB Midwolde, hierna te noemen: appellant, laten wij u in opgemeld hoger beroepschrift nummer: 200809280/1/H1 de volgende nadere motivering (hogere beroepsgronden) toekomen:

Nadere motivering (gronden) hoger beroep

De in geding zijnde uitspraak AWB 07/828 WW44 d.d. 6 november 2008 van de rechtbank Groningen kan op grond van de volgende hoger beroepsgronden voor vernietiging nooit in stand blijven:

1^e hoger beroepsgrond voor vernietiging.

In onze 1^e beroepsgrond aan de rechtbank staat letterlijk het volgende geschreven:

1^e beroepsgrond.

Er is aangevraagd op de locatie gemeente Leek, sectie D, nummer 985, 975 en ged. 599 en 898. Dit betreffen oude perceelnummers op een locatie in het centrum van Leek achter de kerk. De bouwvergunning is verleend op de locatie gemeente Leek, sectie H, nr. 03008. Ook dit betreft een andere locatie in het centrum van Tolbert (een ander dorp).

Daarmee is feitelijk komen vast te staan dat op de op 22 december 2006 ingediende aanvraag bouwvergunning nog nooit een besluit is genomen.

Daarmee is tevens komen vast te staan dat op een geheel andere locatie bouwvergunning is aangevraagd als waar de in geding zijnde muur is gebouwd.

Daarmee is tevens komen vast te staan dat de bij besluit van 30 januari 2007 verleende bouwvergunning op de locatie gemeente Leek, sectie H, nr. 03008 nooit is aangevraagd.

Daarmee is tevens komen vast te staan dat ook op een geheel andere locatie bouwvergunning is verleend als waar de in geding zijnde muur is gebouwd en daarvoor nooit bouwvergunning is aangevraagd.

Hierop kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven en dient daarop te worden vernietigd.

Deze beroepsgrond wordt door de rechtbank Groningen ongegrond verklaard op grond van de volgende overwegingen:

“De rechtbank stelt voorts vast dat in de bouwaanvraag en de bouwvergunning onjuist perceelsnummer staan vermeld, maar naar het oordeel van de rechtbank kan dit zonder gevolgen blijven. De rechtbank overweegt daartoe dat uit de door eiseres ingediende stukken niet blijkt dat haar niet duidelijk was op welk perceel de bouwaanvraag van vergunninghouder betrekking had.”

Deze ongegrond verklaring kan nooit in stand blijven vanwege het feit dat bij het kadaster geregistreerde perceelsnummers als authentieke akten zijn vastgelegd waarop bouwaanvragen gebaseerd moeten zijn. Dit des te meer daarop de werkelijke locatie, grote en oppervlakte van een perceel staat aangegeven. Bij verschil van mening over de perceelsgrenzen moeten de perceelsgrenzen kunnen worden gereconstrueerd door het kadaster. Door de in geding zijnde muur te bouwen op grond van een verleende bouwvergunning die is aangevraagd op andere perceelsnummers zijn reconstructiemetingen achteraf niet meer mogelijk en kan door appellant juridisch de zaak niet meer worden aangepakt als later blijkt dat de in geding zijnde muur (deels) is gebouwd op haar perceel. Ter onderbouwing van deze “1^e grond voor vernietiging” vindt u bijgevoegd een platte grondtekening waarop de percelen, sectie D, nummer 985, 975 en ged. 599 en 898. daadwerkelijk zijn gelegen (**zie bijlage 1**).

Het moge u duidelijk zijn dat als de in geding zijnde uitspraak van de rechtbank Groningen hierop niet wordt vernietigd, daarmee onherroepelijke jurisprudentie zal ontstaan dat bij iedere nieuwe aanvraag om een bouwvergunning in Nederland men maar wat willekeurige nummers hoeft in te vullen en daarop altijd bouwvergunning zal moeten worden verleend. Het bouwen op percelen van anderen (derden) is in Nederland op grond van die onherroepelijke jurisprudentie dan ook gelegaliseerd. Het Kadaster kan daarmee worden opgeheven.

Op grond van deze “1^e grond voor vernietiging” kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven. Wij verzoeken u dan ook het daarop te vernietigen.

2^e hoger beroepsgrond voor vernietiging.

In onze 2^e beroepsgrond aan de rechtbank staat letterlijk het volgende geschreven:

2^e beroepsgrond.

Bijgevoegd vindt u ons verzoekschrift van 7 september 2007, kenmerk: JJ/07097/bz/vv, aan de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat bij de Raad van State in behandeling is genomen onder nummer: 200706494/1/M1 (**zie bijlage 1 (6 pagina's)**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Met die inhoud is feitelijk komen vast te staan dat Jager Onroerend Goed en Beheer B.V. over geen milieuv vergunning beschikt. Ingevolge artikel 52 Woningwet juncto artikel 20.8 Wet milieubeheer kan en mag geen bouwvergunning worden verleend als het gaat om het oprichten of veranderen van een inrichting waarop geen milieuv vergunning rust.

Ook hierop kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven en dient daarop te worden vernietigd.

Deze beroepsgrond wordt door de rechtbank Groningen ongegrond verklaard op grond van de volgende overwegingen:

“De Wet milieubeheer en de Woningwet kennen elk een eigen toetsingskader. Dat betekent dat de bouwvergunning, indien aan de eiser van artikel 44, Wow wordt voldaan, moet worden verleend ondanks weigeren of vernietigen van de milieuv vergunning. Dat betekent voorts dat alle grieven die in de onderhavige procedure zijn aangevoerd en die betrekking hebben op de schade die het bedrijf van de vergunninghouder aan het milieu zou toebrengen daar niet thuishoren, maar in een procedure in het kader van de aangevraagde milieuv vergunning aangevoerd dienen te worden. De vraag of een milieuv vergunning kan worden verleend of de vraag of een milieuv vergunning rechtsgeldig zal blijken te zijn, dient in een procedure als de onderhavige dan ook buiten beschouwing e blijven”

Ook deze ongegrond verklaring kan nooit in stand blijven vanwege het feit dat ingevolge vaste jurisprudentie “Bouwen op grond van de Woningwet” gelijk is aan het “Oprichten op grond van de Wet Milieubeheer” en behoort de keuze van bouwmaterialen, bouwconstructies, blijvende vloeistofdichtheid, etc, van bouwwerken overeenkomstig de bouwverordening en bouwbesluit bepaald te worden op grond van de verleende Milieuv vergunning en de daarin opgenomen Wm-voorschriften. Het moge u bijvoorbeeld duidelijk zijn dat voor de opslag en verwerking van chemische stoffen of met chemische stoffen verontreinigde afvalstoffen de bouwverordening en het bouwbesluit andere eisen stelt aan bouwconstructies, bouwmaterialen, brandwerendheid, veiligheid, etc, etc, als aan de opslag van peperkoek. Juist om die reden mag en kan ingevolge artikel 52 Woningwet juncto artikel 20.8 Wet milieubeheer geen bouwvergunning worden verleend als het gaat om het oprichten of veranderen van een inrichting waarop een vereiste milieuv vergunning niet aanwezig is.

Op grond van deze "2^e grond voor vernietiging" kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven. Wij verzoeken u dan ook het daarop te vernietigen.

3^e hoger beroepsgrond voor vernietiging.

In onze 3^e beroepsgrond aan de rechtbank staat letterlijk het volgende geschreven:

3^e beroepsgrond.

Er is een betonnen muur gebouwd van ruim vier meter hoog in strijd met het ter plaatse geldende bestemmingsplan. Ingevolge het vigerende bestemmingsplan had een aardewal moeten worden aangelegd. Daarmee is het in geding zijnde besluit genomen in strijd met Artikel 44, lid 1 sub c, Woningwet.

Ook hierop kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven en dient daarop te worden vernietigd.

Deze beroepsgrond wordt door de rechtbank Groningen ongegrond verklaard op grond van de volgende overwegingen:

"De rechtbank heeft voorts uit het bestemmingsplan niet kunnen opmaken dat vergunninghouder een aarden wal had moeten aanleggen. Vergunninghouder heeft een bouwaanvraag ingediend voor een betonnen erfafscheiding, hetgeen volgens het bestemmingsplan onder voorwaarden is toegestaan. Dat eiseres achter haar huis liever een aarde wal had gezien maakt dat niet anders."

Ook deze ongegrond verklaring kan nooit in stand blijven vanwege het feit dat wel degelijk is gebouwd in strijd met het vigerende bestemmingsplan, hetgeen wij hieronder feitelijk zullen bewijzen:

In het op 27 januari 2003 door de gemeenteraad vastgestelde bestemmingsplan, goedgekeurd door gedeputeerde staten van Groningen op 5 augustus 2003, staat onder punt 5.2. (blz. 21) letterlijk het volgende geschreven (**zie bijlage 2**):

5.2 Sloop- en bouwbedrijf

Bijna het gehele perceel van het sloop- en bouwbedrijf Jager heeft de bestemming "sloop- en bouwbedrijf" gekregen.

Om het gehele perceel heen is een beplantingsgordel van 10 meter geprojecteerd, teneinde een zo goed mogelijke inpassing te krijgen en het bedrijf visueel af te schermen. Deze beplanting is op een dijk gerealiseerd, waardoor het afschermend karakter versteekt is. Deze beplantingsgordel heeft de bestemming 'afschermende beplanting'. Binnen het door deze beplante dijken omgeven bedrijfsperceel staan loodsen voor de opslag van materieel en bouw materiaal en een kantoor. Het kantoor is aan de zuidzijde van het perceel geprojecteerd.

In het op 27 januari 2003 door de gemeenteraad vastgestelde bestemmingsplan, goedgekeurd door gedeputeerde staten van Groningen op 5 augustus 2003, staat in de bijlage over sloop- en bouwbedrijf Jager letterlijk het volgende geschreven (**zie bijlage 2**):

“Sloop- en bouwbedrijf Jager moet door middel van een beplantingsgordel van 10 meter breed worden afgeschermd van de omgeving. Door de groenen achterkant van de rand van het Loretzpark en de beplantingsgordel langs sloop- en bouwbedrijf Jager ontstaat een groenzone langs de Oude Postweg”

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat op grond van het vigerende bestemmingsplan een beplantingsgordel van 10 meter op een dijk moet worden gerealiseerd. Daarmee is feitelijk komen vast te staan dat de bouw van de in geding zijnde muur in strijd is met het vigerende bestemmingsplan ter plaatse.

In artikel 44 lid1, sub c, Woningwet staat letterlijk het volgende geschreven:

Art 44 Woningwet

- 1. De reguliere bouwvergunning mag slechts en moet worden geweigerd, indien:**
 - c. het bouwen in strijd is met een bestemmingsplan**

Vanwege deze strijdigheid met het bestemmingsplan hadden burgemeester en wethouders van Leek de bouwvergunning op grond van artikel 44 lid1, sub c, Woningwet moeten weigeren. Nu burgemeester en wethouders dat niet hebben gedaan dient de in geding zijnde uitspraak ook daarop te worden vernietigd.

Op grond van deze “4^e grond voor vernietiging” kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven. Wij verzoeken u dan ook het daarop te vernietigen.

4^e hoger beroepsgrond voor vernietiging.

In onze 4^e beroepsgrond aan de rechtbank staat letterlijk het volgende geschreven:

4^e beroepsgrond.

Bij de aanvraag bouwvergunning zat geen bouwtekening voorzien van constructietekening en sterkteberekeningen. Betreffende muur van ruim vier meter hoog is geplaatst op de ondergrond zonder fundering. Deze opstapeling van losse grote blokken beton kan daardoor gemakkelijk verzakken, waardoor de muur kan omvallen met alle levensgevaarlijke gevolgen van dien. Er is dus gebouwd in strijd met de bouwverordening. Daarmee is het in geding zijnde besluit genomen in strijd met Artikel 44, lid 1 sub b, Woningwet.

Ook hierop kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven en dient daarop te worden vernietigd.
